

[Handelsministeren.]

gangstid, en særdeles vanskelig Periode, og ikke mindst for Danmark. Jeg maa desværre sige, at nu, da jeg forelægger denne Valutalov for det høje Landsting, er Tegnene til en økonomisk Bedring mere udviskede; Tegnene til en økonomisk Bedring er nu egentlig mere udviskede, end jeg selv havde ventet, at de skulde blive tre Aar efter, at England havde gjort det Skridt, som jeg har nævnt. Der er desværre ingen Udsigt til en Stabilisering af Valutakurserne i den nærmeste Fremtid, og der er foreløbig ingen Udsigt til, at det økonomiske Liv vil forme sig paa bedre Vis end hidtil, hverken uden for vore Grænser eller inden for vort eget Omraade.

Vi kan vel nok i Øjeblikket notere en vis Bedring i Forholdene, men jeg tror, vi maa gøre os klart, at stabile Forhold er vi paa ingen Maade kommet ind i. Vi kan haabe paa, at den Bedring, vi kan notere for os, maa holde sig nogenlunde, men nogen Sikkerhed derfor har vi desværre ikke. Det er Tegnene uden for vort Omraade, der maa vise os Vej frem til stabilere Forhold, thi Danmarks Økonomi er i stærkt Afhængighedsforhold til andre Lande. Af disse andre Landes økonomiske Stilling og af deres økonomiske Politik afhænger Danmarks Økonomi. Danmark er jo et udpræget Eksport- og Importland, og i samme Grad som vore Eksportmuligheder begrænses eller vanskeliggøres, begrænses ogsaa det danske Folks Velstand, det maa vi gøre os klart. Danmark hører ikke til de Lande, der om fornødent kan føre en isoleret økonomisk Tilværelse. Derfor kan vi heller ikke føre en isoleret økonomisk Politik. Det evner vi ikke, det magter vi ikke. Danmark maa som det raastoffattige Land, det er, være paa Vagt for sin Vareudveksling med andre Lande. Indtil 1931 kunde vor Samhandel med Omverdenen foregaa nogenlunde frit, men efter 1931 er den frie Varehandel ikke blot for Danmark, men Verden over faktisk en saga blott. Indskrænkninger er blevet foretaget overalt i Verden, og Vareudvekslingen finder nu Sted under før saa at sige ukendte Former.

Danmark har heroverfor intet frit Valg. Det er det, vi maa gøre os klart. Vi maa, hvad enten vi synes derom eller ej, følge med i det nye, der praktiseres og paatvinges os. Valutaloven er Udtryk derfor, og indtil denne Dag har Regering og Rigsdag i Fællesskab indset dette og handlet derefter, bl. a. ved at enes om de Valutalove, som er givet i Tiden siden Efteraaret 1931. Men nu i dette Øjeblik, da Vanske-

lighederne faktisk — alle Forhold taget i Betragtning og navnlig med Henblik paa Fremtiden — er større, end de var før, har der ikke været Mulighed for at opnaa Enighed. Venstre har valgt at stemme imod den foreslaaede Valutalov i Folketinget, uagtet Venstre utvivlsomt erkender, at en Valutalov er en bydende Nødvendighed for vort Land, for at vi kan svare til indgaaede traktatlige Forpligtelser, og for at vi kan indgaa nye Aftaler paa Vilkaar, som vi kan være tjent med. Jeg maa beklage, at kun tre Partier i Folketinget, Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Socialdemokratiet, har stemt for Valutalovforslaget, men de tre Partier kan heldigvis gennemføre det, de har gennemført det i Folketinget og kan ogsaa gennemføre det i Landstinget. De paatager sig derved Dagens Gerning, som vort Lands Stilling byder os at øve denne Gerning.

I Forhold til den gældende Lov er det foreliggende Lovforslag ændret paa adskillige Omraader, som jeg nu kort skal gøre Rede for. §§ 1 og 2, som omhandler Statens Stilling til Nationalbanken, er uforandrede. § 3 er derimod ændret en Del. De egentlige Formaaalsbestemmelser i Paragraffens 1ste Stykke er ændret, fordi Venstre i Folketingsudvalget havde udformet nye Formaaalsbestemmelser i det Lovforslag, som Venstre stillede som Ændringsforslag til det af mig fremsatte Lovforslag. Det hedder nu i § 3, 1ste Stykke:

„Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til, efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg, at træffe importregulerende Foranstaltninger til Fremme af handelspolitiske Formaal, Opretholdelse og Udvidelse af Landets Eksport- og Reeksportvirksomhed, Transithandel, produktiv Virksomhed og til Opfyldelse af indgaaede eller fremtidige overenskomstsmæssige Forpligtelser angaaende Vareudveksling med Udlandet samt for at opretholde Landets Betalingsevne med Hensyn til de importerede Varer.“

Denne Formaaalsparagrafs Bestemmelser er ikke væsensforskellige fra de Formaaalsbestemmelser, der findes i den gældende Lov. Ordvalget er et andet, men jeg har, som sagt, tilraadet, og de tre Partier har fulgt mig heri, at vi lagde Formaaalsbestemmelsen saa nær som muligt op ad Venstres Forslag. Det førte imidlertid ikke til Enighed, og det maa jeg beklage, thi reelt set kan der ikke være nogen Uoverensstemmelse om, hvad Formaalet er og bør være med denne Lovgivning.

Resten af denne Paragraf er for en Del